# బాకీ తీరింది

మూడు రోజులనుంచి ఎడతెరిపి లేకుండా ఆకాశం చిల్లులు పడినట్లు వర్షం పడుతోంది. సముద్రంలో వాయుగుండం పడి పేదవాళ్ళ కడుపుల్లో చిచ్చు రగిల్చింది.

ఎండ నిప్పుల్లా చెలరేగే రోజులొచ్చినా రంగడికి ఇబ్బంది లేదు గాని వర్షం వస్తే మాత్రం గుండెల్లో రాయి పడుతుంది. రెక్కాడందే డొక్కాడని బ్రతుకు.

వర్షం ఆగిపోయింది.

రంగడు గుడిసె బైటికొచ్చాడు. తలెత్తి ఆకాశం వైపు చూశాడు.

సూర్యుడి జాడ లేదు. తుఫానుకి భయపడి నల్లమబ్బుల దుప్పటి కప్పుకుని ఎక్కడ పడుకున్నాడో!

రంగడు వూళ్ళోకి బయల్దేరాడు.

అతనికి పాత రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి. అతను సంతోషించినా, దుఃఖపడినా పాత రోజులు జ్ఞాపకం వస్తేనే!

గత స్మృతుల దుమారంలో కొట్టుకుపోతున్న రంగడికి నారాయణ కనిపించలేదు. మలబార్ హోటల్లో కూర్చున్న నారాయణే రంగడిని కేకేసి పిలిచాడు.

రంగడు ఆగిపోయాడు. పిచ్చెక్కిన వాడిలా తీవ్రంగా చూశాడు.

"ఏందిరా అట్టా చూస్తా వుండావు?" తెచ్చిపెట్టుకున్న నవ్వుతో అన్నాడు నారాయణ.

ఆకలితో వున్న పెద్దపులిలా భయంకరంగా కన్పించాడు రంగడు.

అయినా భయం లేనివాడిలా చిరునవ్వు నవ్వాడు నారాయణ.

"రా....రా.... లోపలికి!"

మతిలేని మనిషిలా యాంత్రికంగా వచ్చి బల్ల మీద చతికిల బడ్డాడు.

నారాయణ తెప్పించిన చపాతీలు తిన్నాడు. వేడి వేడి టీ గొంతులోకి పోయాక మనసు శాంతించింది.

"వాటం చూస్తావుంటే వాన పోయినట్టే. అడివికి పోదామా?" అన్నాడు నారాయణ.

ఒక్కక్షణం అతని ముఖంలోకి చూశాడు రంగడు.

తర్వాత "పద" అన్నాడు.

ఇద్దరూ కలిసి రిజర్వాయరు ఒడ్డుకి వెళ్ళారు. ఇసుకలో బోర్లా పడేసిన బుట్టని నీళ్ళలోకి వదిలి ఎక్కి కూర్చున్నారు.

నారాయణ తెడ్డు వేస్తున్నాడు.

మూడు వైపులా పచ్చటి కొండలు వర్షంలో స్నానం చేసి వంటిని ఎండకి ఆరబెట్టుకుంటున్నాయి.

నాలుగో వైపున సిమెంట్ కొండలా నిల్చున్న డామ్ నదిలో తన రూపం చూసుకుంటున్నది.

రిజర్వాయర్లో గాలికి ఎగసి పడుతున్న కెరటాలు ఎండకి వెండి పువ్వులా మెరుస్తున్నాయి.

నారాయణ రంగడి వంక చూశాడు.

రంగడి ముఖం నిర్లిప్తంగా వుంది. ఎటో చూస్తున్నాడు.

"కోర్టులో జడ్జి తీరుపు చెప్పేసినాక జైలుకు తీసుకుపోయారు. నరకం యాడవో లేదురా జైల్లోనే వుంది."

తన జైలు జీవితం గురించి చెప్తున్నాడు నారాయణ.

## వాణిశ్రీ

రంగడికి అతని మాటలు వినాలనిపించడం లేదు. అప్పుడప్పుడూ నారాయణ ముఖంలోకి చూసి తల త్రిప్పుకుంటున్నాడు.

రంగడు తన మాటలు విన్పించుకోక పోయినా తెడ్డు వేస్తూ మాట్లాడుతూనే వున్నాడు నారాయణ.

రంగడికి విసుగ్గా వుంది.

"ఈ నారాయణగాడు ఆర్నెల్ల కిందే తన సేతిలో సావాల్సినోడు. కాని పోలీసులు పట్టుకెళ్ళి జైల్లో ఏసినారు. ఏసి ఆర్నెల్లు ఆడు సావకుండా కాపాడినారు. ఇంగ ఈడిని ఎవుడూ కాపాడలేరు మేకపిల్ల పులి కాడికి వొచ్చినట్లు తనకు చిక్కినాడు ఇయ్యాళ ఈడి పీనుగు కళ్ళజూడాల గొడ్డలితో ఒక్క పెట్టు."

రంగడిలో అవధులు లేని ఆవేశం కడలి కెరటంలా ఎగసి పడుతోంది.

కాలం ఎంత విచిత్రమైంది?

ఒక రోజున తను చచ్చిపోవాలని అనుకుని రిజర్వాయర్ లోకి దూకాలనుకుంటూ వుండగా ఈ నారాయణే తనను చావు నుంచి రక్షించాడు.

వాడినే తను చంపాలని పగబట్టాడు.

"రోజులెలా మారి పోతాయో గదా!" అనుకున్నాడు రంగడు.

అతనికి గతమంతా తెరపై బొమ్మల్లా కన్పించింది.

రంగడు స్వగ్రామంలో రోజు కూలిమీద పొలాల్లో పనిచేస్తూ వుండేవాడు. కండలు కరిగించినా కడుపు నిండేది కాదు. కూలి కోసం మైళ్ళ తరబడి నడిచి పోవాల్సి వచ్చేది

రోజూ కడుపు నిండేటట్లు దయ చూడమని దేవుడిని మొక్కుకునేవాడు.

దేవుడిలా వచ్చాడు వీరేసు. రంగడి భార్య సీతమ్మ మేనత్త కొడుకు వీరేసు. వూరికి రెండొందల మైళ్ళ దూరాన కృష్ణ మీద డామ్ కట్టేచోట మేస్త్రీ వుద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఊళ్ళో అంతా అతగాడి అదృష్టాన్ని పొగుడుతూ వుండే వాళ్ళు

డామ్‌లో తమకి ఏదైనా పని చూపించమని బావని ప్రాధేయ పడింది సీతమ్మ.

అలాగే చూస్తానని వెళ్ళి పోయాడు వీరేశం.

వీరేశు పుణ్యమా అని రంగడికి వాచ్‌మన్ వుద్యోగం దొరికింది పుట్టిన వూరు వదిలి ఇంత దూరం రావలసి వచ్చినందుకు విచారం వేసేది రంగడికి.

కొడుకు రాముడిని చూడగానే విచారమంతా మాయమై పోయేది. తనకి ఇల్లూ వాకిలీ లేదు. ఆస్తిపాస్తులు లేవు. ఎంత కష్టపడయినా సరే రాముడిని బాగా చదివించి పెద్దవాడిని చెయ్యాలని పట్టుదలతో కొడుకుని బడికి పంపించాడు. రాముడు ముద్దు ముద్దుగా పాఠాలు చదువుతూ వుంటే మురిసి పోయేవాడు.

కొన్నేళ్ళకి డామ్‌లో పని తగ్గు ముఖం పట్టింది. పనిచేసే వాళ్ళని తగ్గించేస్తున్నారు. మేస్త్రీ వుద్యోగం చేస్తున్న వీరేశు వుద్యోగం వూడింది కాంపెన్‌సేషన్ క్రింద కొంత డబ్బు ఇచ్చారు. హైదరాబాద్ వెళ్ళి ఏదైనా వ్యాపారం చేస్తానని అన్నాడు. రెండు, మూడు నెల్లు పట్నం వెళ్ళి వచ్చాడు గూడా. వీరేశు ఒంటరిగాడు. భార్య ఎప్పుడో చనిపోయింది. ఎందుకో మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోలేదు.

"ఒంటరి వాడివే గదా! ఇక్కడే వుండి ఏదైనా చిన్న వ్యాపారం చెయ్యరాదా!" అన్నాడు రంగడు.

కాని వీరేశు వినలేదు. "జనమంతా వెళ్ళిపోతూ వూరు ఖాళీ అయిపోతుంటే ఇక్కడేం వ్యాపారం చేస్తాం? ఏం చేసినా హైదరాబాద్‌లోనే చెయ్యాలి. రాకెట్‌లా పెరిగి పోతోంది వూరు." అన్నాడు.

ఒక రోజు రంగడు డ్యూటీ నుంచి ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి ఇల్లు తాళం వేసి వుంది. ఎక్కడికైనా వెళ్ళారేమోనని చాలా సేపు ఇంటిముందు కూర్చున్నాడు. కాని సీతమ్మ గాని రాముడు గాని ఎంత సేపటికీ ఇంటికి రాలేదు వీరేసుతోపాటు

హైదరాబాద్ వెళ్ళే బస్సులో ఎక్కి వెళ్ళి పోయారని ఎవరో చెప్పారు.

సీతమ్మ తనకి చెప్పకుండా ఎందుకు వెళ్ళినట్లు?

సమాధానం స్ఫురించింది.

నెత్తిన పిడుగు పడిన వాడిలా కుప్పలా కూలి పోయాడు రంగడు.

వీరేసు తనని చేరదీసి నౌకరి యిప్పించిన దాంట్లో అంతరార్థం ఇప్పుడు అర్థమైంది.

ఇన్నేళ్ళ పాటు తనని పిచ్చివాడిని చేసి ఆడించారు.

కళ్ళల్లో గుండు సూదులు గ్రుచ్చినట్లు విల విల లాడిపోయాడు.

రంగడి గుండెలో గాలి వాన మొదలైంది.

అతని మనసు పగిలిన పాలరాతి బొమ్మలా ముక్కలైంది.

పదేళ్ళ పాటు తనతో కాపురం చేసిన భార్య తనను వదిలి పోయినందు కంటే తను కన్న కొడుకుని తీసుకెళ్ళి నందుకు దుఃఖం వచ్చింది.

కొడుకుని చదివించి గొప్పవాడిని చేసి సంఘంలో ఒక మెట్టు పైకి ఎక్కాలని కలలు గన్నాడు. కాని కలలు కరిగి కల్ల లయ్యాయి.

ఆ రాత్రి అతని శరీరాన్ని ఎవరో రంపంతో కోస్తున్నట్లు బాధ పడుతూ నిద్రకు దూరమయ్యాడు. తను బ్రతికి వున్నాననే సంగతి మర్చి పోయిన వాడిలా అచేతన స్థితిలో పడివున్నాడు.

భార్య, బిడ్డా లేని ఇల్లు ఊసురోమంటూ బోసిగా కనిపిస్తూ వుంటే అతని గుండెని ఎవరో కెలుకు తున్నట్లుండేది.

భారంగా యాంత్రికంగా రోజులు నెట్టు

కొస్తున్నాడు.

మూలిగే నక్క మీద తాటికాయ పడ్డట్టుగా అతను వాచ్ మాన్ గా పనిచేస్తున్న చోట దొంగ తనం జరిగింది. అది ఎవరో చేసిన దొంగతనం కాదు. ఆఫీసర్లు చేసిందే, ఏమీ ఎరగనట్లు పోలీస్ రిపోర్టు యిచ్చారు.

పోలీసులు రంగడిని స్టేషన్ కి పట్టుకెళ్ళి చిత్రహింసలు పెట్టారు. ఎంత కొట్టినా చెయ్యని దొంగతనానికి ఏం చెప్పగలడు?

భార్య చేసిన నీచపు పనికే సిగ్గుతో తలెత్తుకోలేక క్రుంగి పోతున్న రంగడిని చావు దెబ్బ కొట్టారు ఆఫీసర్లు. ఫలితంగా నౌకరీ వూడి రోడ్డున పడ్డాడు.

ఆ రోజు రంగడికి జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది. తను బ్రతుకుతున్నందుకు ప్రయోజనం ఏమిటో అర్థం కాలేదు. ఒంటరిగా జీవించే కంటే చావడమే మేలు అనుకున్నాడు.

మతి పోయిన వాడిలా రిజర్వాయరు ఒడ్డున కూర్చున్నాడు.

ఒక దాని కౌగిట్లో ఒకటి ఒదిగి పోయిన కొండలు రిజర్వాయరు మూడు వైపులా అల్లుకు పోయివున్నాయి.

మనుష్యుల్లోని మంచితనం లాగే పగలు మెల్లి మెల్లగా అంతరిస్తోంది.

మనుష్యుల్లో నీతి చచ్చి పోతున్నట్లే పశ్చిమ దిక్కున ఆకాశంలో కెంపు రంగు జీవం కోల్పోయిన దానిలా నల్ల బడి పోతోంది.

కాసేపటికి చీకటి అలుముకుంది.

రంగడు ఒడ్డుదిగి ఒక్కొక్క అడుగే వేస్తూ మృత్యు ముఖంలోకి వెళ్తున్నాడు.

నారాయణ అప్పుడే కట్టెలు వేసుకుని బుట్టలోనుంచి దిగాడు.

"అరేయ్! రంగడూ!" అని కేకలు పెట్టాడు.

రంగడికి ఆ పిలుపు వినిపించ లేదు. కాదు-వినిపించుకోలేదు.

నారాయణకి అనుమానం వేసి పరిగెత్తు కెళ్ళి రంగడిని ఒడ్డుకి లాక్కొల్లాడు.

"చచ్చేటోడిని ఎవుడూ ఆపలేడు." అన్నాడు రంగడు.

నారాయణ నవ్వి "ఏందిరా ఈ ఇడ్డూరం నీకిప్పుడు ఏం రోగం వొచ్చిందేం?" అన్నాడు.

"నే నెందుకురా బతికేది?"

"అందరూ ఎందుకు బతుకు తా వుండారు? మనం అందుకే దేవుడు మనల్ని పుట్టించినాడు. దేవుడు సంపే వరకూ బతి కుండాల." అన్నాడు నారాయణ.

రంగడు మౌనంగా వుండి పోయాడు.

"ఎవుడంతట ఆడు సస్తే పాతకం. తెలుసా?" అన్నాడు నారాయణ.

"పాతకమో, పున్నెమో సావటం మంచిదనుకున్నా. ఎందుకు బతికుండాల సెప్పు? ఎవరుండారురా నాకు." అంటూ వుంటే రంగడి కళ్ళలోనుంచి జలజల కన్నీళ్ళు రాలాయి. తన మనసులోని ఆవేదనంతా నారాయణకి చెప్పుకున్నాడు రంగడు. ఆ సమయంలో నారాయణ ఎంతో ఆప్తుడిలా కనిపించాడు.

"పోనీలేరా! యెట్టాగో ఎదవ నౌకరీ పోతే పోయింది. దేవుడు సల్లంగా సూడాలే గాని ఎట్టాగో అట్టాగ బతక్క పోతామా? ఏం బయ పడకు. నాతో నేవుండు. నాతో నే అడివికి వచ్చి కట్టెలు కొట్టుకుని, బొగ్గులు కాల్సి బతుకు." అని వూరడించాడు నారాయణ.

అలా అప్పట్నుంచి నారాయణ వృత్తి లోకి ప్రవేశించాడు రంగడు.

ఒక రోజున రంగడి చెల్లెలు నీలమ్మ అన్నని వెత్తుక్కుంటూ వచ్చింది. ఆమె భర్త వేరే అమ్మాయితో సంబంధం పెట్టు కుని తనని కొట్టి వెళ్ళగొట్టాడని ఏడ్చింది.

'తన జీవితంలాగే అయ్యిందన్నమాట' అని నిట్టూర్చాడు రంగడు.

'ఎందుకూ మనసులేని కాపురం? ఇష్టం లేని వాడి కాళ్ళు పట్టుకుని ఏం లాభం అంతకంటే విడిగా వుంటేనే నయం? తనతోపాటే బతుకుతుంది' అనుకున్నాడు.

"చలికాలం స్నానం చెయ్యలేకపోతున్నారా
అందుకు వాడండి మాకంపెని సెంటు"

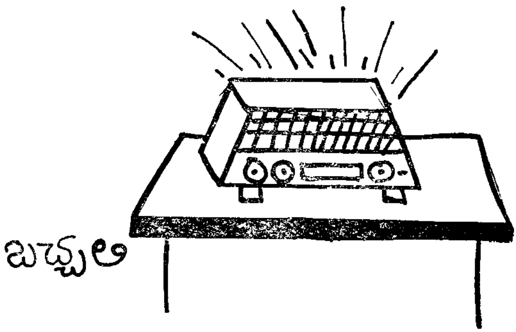

అప్పట్నుంచి నీలమ్మ అన్నతోపాటే వుంటున్నది.

భార్య చేసిన ద్రోహం, నౌకరీ పోయిన వైనం రంగడిని క్రుంగదీశాయి. అతని వయస్సుని రెట్టింపు చేశాయి. లౌకిక ప్రపంచంలో అన్నీ త్యజించిన మునిలా మౌనంగా వుండేవాడు. యాంత్రికమైన బ్రతుకులో గిరగిరా తిరుగుతూ గడిపేవాడు. మరో ఆడదాని పొందుకోసం అతని మనసు పోలేదు.

కాని నీలమ్మ పరిస్థితి అందుకు విరుద్ధంగా వుంది. ఆమె కింకా పాతికేళ్ళు నిండలేదు. భర్త ఆమెను నిరాదరించడంవల్ల ఆమె ఆదరణకు ముఖం వాచి పోయింది. ఒక తియ్యటి పిలుపు కోసం, ఆదరించే అనురాగ హృదయం కోసం ఆమె తహ తహ లాడి పోతోంది.

మల్లెతీగ లాంటి ఆమె మనసు అందుబాటులో వున్న చెట్టుకు అల్లుకు పోసాగింది. ఆ చెట్టు నారాయణ.

ఆమె గుండెలో సరిక్రొత్త కాంతి కిరణంలో తళుక్కు మన్నాడు.

నారాయణని చూసినప్పుడు ఆమె హృదయంలో ఎప్పుడో ఎండి పోయిన సెలయేరు జీవం పోసుకుని గల గల పరుగులు తీసేది.

నీలమ్మ నారాయణ చనువుగా మసలుతున్నా రంగడు పట్టించుకునేవాడు కాదు. వరద నీటిని ఎవరు ఆపగలరు? జరగనీ ఏం జరుగుతుందో అనుకునేవాడు.

అతని నిర్లిప్త వైఖరే కొంపముంచింది.

గెస్ట్‌హౌస్‌లో ఒక రోజు రాత్రి నీలమ్మను ఎప్పి పోయేవరకూ రాక్షసంగా అనుభవించారు త్రాగుబోతులు.

నారాయణే తార్పుడు దారు.

నీలమ్మని ఇంటికి తీసుకెళ్ళడానికి గదిలోకి వచ్చిన నారాయణ ఆమె శవాన్ని చూసి భయంతో కేకలు పెట్టాడు.

చీకట్లో నిద్రపోతున్న లోకం మేల్కొంది.

పోలీసులు వచ్చారు.

రంగడు వచ్చాడు.

నీలమ్మ శవాన్ని చూడగానే ఆకాశం నుంచి జారిపడిన కొండలా కుప్ప కూలి పోయాడు. ఆమె శవం మీద పడి

కోదించాడు.

తర్వాత అరివీర భయంకరుడిలా లేచాడు. తన చెల్లెలి మరణానికి కారణమైన నారాయణని ఒక్క క్షణం బ్రతకనివ్వగూడదని నిర్ణయించుకున్నాడు. పిడికిలి బిగించాడు. పళ్ళు పట పట కొరికాడు. కళ్ళెర్ర జేశాడు. ఎన్నడూ కోపం రాని మనిషికి కోపం వస్తే ఎలా వుంటాడో అలా వున్నాడు. నిప్పుల్లో నిల్చున్న మనిషిలా ఎర్రగా కంది పోయాడు.

నీలమ్మ చావుతో రంగడికి నారాయణ బ్రతుకు పూర్తిగా అర్థమైంది.

డబ్బు కోసం నీలమ్మని తార్చుతూ వున్నాడన్న మాట: అనుకున్నాడు.

"అరేయ్ నారాయణా!" అని భయంకరంగా అరిచేడు రంగడు.

ఆకాశం బ్రద్దలైపోయి పిడుగులు పడినట్లు అతని అరుపుకి అందరూ అదిరి పోయారు.

ఆ అరుపుకి గెస్ట్‌హౌస్ దద్దరిల్లి పోయింది.

అందరి గుండెలూ భయంతో వణికి పోయేయి.

మేకపిల్లనిపట్టుకున్న పెద్దపులిలా నారాయణ గొంతు పట్టుకున్నాడు రంగడు.

పోలీసులు ఆలస్యం చేసివుంటే నీలమ్మ శవం సరసన నారాయణ శవాన్ని పడుకో బెట్టాల్సి వచ్చేది.

తర్వాత ముద్దాయిలతో పాటు జైలు కెళ్ళి పోయాడు నారాయణ

మళ్ళీ తిరిగి రావడం ఇప్పుడే.

"దిగరా రంగడూ!" అన్న నారాయణ పిలుపు' వులిక్కిపడి లేచాడు రంగడు.

బుట్ట ఒడ్డుకి చేరింది.

నారాయణ ఒకమూల ఎండిన చెట్టుని ముక్కలు చేస్తున్నాడు

రంగడు మరొక చెట్టుని నరుకుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు. సమయం చూసి నారాయణని అంత మొందించాలని నిర్ణయించుకున్న అతని మనసు మాత్రం అల్లకల్లోలంగా వుంది.

"చేసే వాడిని నేనే, చేయించే వాడిని నేనే, అన్నీ నేనే, నువ్వు నిమిత్తమాత్రుడివి మాత్రమే" అని దేవుడు చెప్పాడని గుళ్ళో స్వాములు చెప్పిన మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి.

అదంతా నిజమేనా?

అదే నిజమైతే నీలమ్మ చావుకి నారాయణ తప్పేవుంది? అదంతా దేవుడే చేయించాడా? ఇప్పుడు తను చెయ్యబోయే హత్య గూడా దేవుడే చేయిస్తున్నాడా?

ఎందుకు?

రంగడు చాలాసేపు ఆలోచించాడు ఆలోచించగా అతనికి సమాధానం దొరికింది. నారాయణపై తను పగ పూనాడు. ఆ పగ చల్లారాలంటే వాడిని చంపాలి, తన మనసు శాంతిస్తుంది. తన మనశ్శాంతి తనకు ముఖ్యం. తన కళ్ళెదుట శత్రువుని చూస్తూ బ్రతకలేడు.

రంగడికి పిచ్చెక్కినట్లయింది.

పిచ్చెక్కినట్లే గొడ్డలి ఎత్తి పెట్టాడు.

ఒక్కటే దెబ్బకి నారాయణ తల ఎగిరి పోతుంది.

కాని గుండెల మీద ఎవరో రోకలితో దంచుతున్నట్లు బాధ కలిగింది.

అతను ఎత్తి పెట్టిన గొడ్డలి అలాగే వుండిపోయింది. అతని చేతులు గడ గడలాడి పోయేయి.

మనసులో తీవ్రమైన సంచలనం కలిగింది.

చేతులే కాదు వొళ్ళంతా వణికిపోతోంది. తనేం చేస్తున్నాడు? హత్య. ఒక మనిషిని చంపుతున్నాడు. తనేనా మనిషిని చంపుతున్నది. నిజమేనా? తను మనిషిని చంపగలడా?

"చంపాలి. తప్పదు. నీలమ్మ చావుకి వాడే కారణం. పగ.. పగ చల్లారాలి. మనసు శాంతించాలి.

అతని మనసులో హోరు.

ఒక్కటే దెబ్బ మరుక్షణంలో నారా

యణ నెత్తురు మడుగులో కొట్టుకుని చస్తాడు.

నారాయణ మెరుపులా వెనక్కి తిరిగి చేతితో గొడ్డలి పడగొట్టాడు. తర్వాత గట్టిగా నవ్వాడు.

"నాకు తెలుసు నువ్వు సంపుతావని. సంపు. కాదనను. కాని సంపేముందు నా తప్పేమిటో సెప్పు?' అన్నాడు నారాయణ.

"యెదవా! నేనేం సెప్పాలిరా. అన్నెం పున్నెం ఎరగని సీలమ్మని తాగుబోతు నాయాళ్ళకి తార్చినావు గదరా! సంపి నావు గదరా!" అన్నాడు రంగడు కోపంతో వణికిపోతూ.

"నీ సెల్లెలు అన్నెం పున్నెం ఎరగదని నువ్వనుకుంటా వుండావు. నువ్వు పిచ్చోడి విరా రంగడూ. దాని కత నీకు తెలవదు' దాన్ని మొగుడెందుకు తన్ని వెళ్ళగొట్టాడో తెలుసా? తప్పుడు పనులు చేస్తున్నందుకు. సూసి సహించలేక ఎళ్ళగొట్టాడు. ఇక్కడ జేరి నన్ను పట్టుకుంది. ఈ తార్చుడు యవ్వారం నాకు నేర్పింది అదే."

నారాయణ చెప్తుంటే నివ్వెరపోయి విన్నాడు రంగడు.

"అయితే ఇందులో నారాయణ తప్పు లేదన్నమాట. తప్పంతా దాందే అందుకే అనుభవించింది" అనుకున్నాడు రంగడు.

ఉన్నట్లుండి వాతావరణంలో తీవ్రమైన మార్పు కలిగింది.

నాలుగు వేపులా కారు మబ్బులు దట్టంగా పట్టడంచేత పగలే చీకటై పోయింది.

"సంపరా రంగడూ సంపూ. ఎట్టాగూ నా పెళ్ళాం పిల్లలు అడుక్కు తింటున్నారు. అట్టాగే బతకనీ" అన్నాడు నారాయణ ఏడుస్తూ.

"అరేయ్ నారాయణా! అప్పుడెప్పుడో నేను సావబోతుంటే అడ్డం పడినావు. నన్ను బతికించినావు. సీలమ్మని నువ్వే సంపినావని కసితో నిన్ను సంపాలను కున్నారా. నేను దురమార్గపు ఎదవని" అంటూ ఏడ్చాడు రంగడు.

ఇద్దరూ ఒకళ్ళు నొకరు కౌగలించుకుని దుఃఖించారు.

ఆకాశంలో కారు మేఘాల గర్జనలు, మెరుపులు, గాలి విలయ తాండవం చూసి పక్షులు గూళ్ళు వెతుక్కుంటూ పారి పోతున్నాయి.

అప్పటి వరకూ గర్భిణి స్త్రీలా నిండుగా నవ్వుతున్నా రిజర్వాయరు పురిటినొప్పులు పడుతున్నట్లు అల్లకల్లోలమై పోయింది.

"పదరా వాన ముంచుకొస్తున్నది" అని రంగడిని బుట్టలోకి లాక్కెళ్ళాడు నారాయణ.

ఎదురు గాలికి ముందుకు సాగటం లేదు బుట్ట బరువుగా తెడ్డు వేస్తున్నాడు నారాయణ.

కాస్త దూరం వెళ్ళగానే వర్షం మొదలైంది. పెద్ద పెద్ద వాన చినుకులు కొరడాల్లా వంటి మీద పడుతున్నాయి.

వర్షానికి తోడు విపరీతమైన గాలికి నది భయంకరంగా పరవళ్ళు త్రొక్కుతూ ప్రవహిస్తూ వుంది.

సుళ్లు తిరుగుతున్న నీటిలో వాళ్ళు కూర్చున్న బుట్ట గిర గిరా తిరగ సాగింది. తిరిగి తిరిగి ఒక ప్రక్కకి ఒరిగి పోయింది.

నారాయణ నీళ్ళలోకి జారి పోయాడు.

బుట్టలో గాలి నింపిన ట్యూబ్ ఒక్కటే వుంది.

దాన్ని నారాయణకి అందించాడు రంగడు.

"నువ్వెళ్ళి పో రా నారాయణా!" అన్నాడు రంగడు.

"మరి నువ్వో?" అన్నాడు నారాయణ.

"నాకేం బయంరా సవుద్రం ఈదుతాను, మొండి వాడిని. నువ్వెళ్ళిపో." అన్నాడు రంగడు.

నారాయణ ఏదో అంటున్నాడు.

ఆగాలి హోరులో, ఆ వర్షపు తీవ్రతలో ఆ మేఘ గర్జనల మధ్య ఏదీ వినపడ్డం లేదు.

నారాయణని వెళ్ళిపో వెళ్ళిపో అని చేతులు వూపుతున్నాడు రంగడు.

"తను సచ్చినా బతికినా ఒకటే. ఎనకా ముందూ ఎవడూ లేడు. కాని నారాయణ బతకాలి. ఆడి పెళ్ళాం పిల్లల కోసం బతకాలి. ఆడి అయ్యకి అమ్మకి కూడెట్టటానికి బతకాలి." అనుకున్నాడు రంగడు.

'ఆడు తను సావకుండా అడ్డు పడినాడు. ఆడు సావకుండా తను అడ్డుపడినాడు. బాకీ చెల్లిపోయింది.'

రంగడు తృప్తిగా వూపిరి పీల్చాడు.

గాలి విసురుకి బుట్ట తల్లకిందులైపోయింది. రంగడు నీళ్ళలో పడ్డాడు.

కారు మేఘాల గర్జనల మధ్య వణికి పోతున్న ఆకాశం, ప్రళయ తాండవం చేస్తున్నది, మూడు వైపులా అల్లుకు పోయిన కొండల సమూహం, మానవుడి ప్రతిభకి తార్కాణంగా మహోన్నతంగా నిలిచిన డామ్, తను పదేళ్ళు జీవించిన వూరు, అన్నీ ఒక్కసారి చూసి తలెత్తి నమస్కారం చేసి ఈ లోకం నుంచి సెలవు తీసుకున్నాడు రంగడు.


# కావలెను

## INDIAN TECHNICAL EDUCATIONAL SOCIETY.

మా సంస్థ అధీనములో ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లోని అన్ని Towns లో ప్రారంభించనున్న బ్రాంచీలలోను, డిపోలలోను పనిచేయుటకు సమర్థులైన నిరుద్యోగులు కావలెను.

NAME OF THE POST-QUALI FICATION-SALARY

1. Branch Managers—Any degree- Rs. 450/
2. Sales Assistants—Inter S.S.C. Rs. 350/
3. Delivery Boys —7th Std. - Rs. 250/

అన్ని వివరములు (Application Form) నకు క్రింద అడ్రసుకు రు. 3/ MO- చేసి పొందవచ్చును.

I. T. E. SOCIETY, MADRAS-26,